

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.021 van 25 november 2015
in de zaak A. 213.648/XIV-35.937**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
destaatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Harlekijnstraat 9

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Terence Halsberghe
kantoor houdend te 8400 Oostende
Canadaplein 1/glv
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 11 september 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 127.931 van 7 augustus 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.824 van 1 oktober 2014.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur DieterDecock heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 september 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurent Bracke, die *loco*advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Maxim Donck, die *loco* advocaat Terence Halsberghe verschijnt voor verweerder, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat betreft de kosten.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 4 februari 2014 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in hoofde van verweerder een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met

vasthouding met het oog op verwijdering. Hij neemt dezelfde dag een beslissing tot afgifte van een inreisverbod.

Verweerder stelt op 19 februari 2014 tegen deze beslissingen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring met een arrest van 7 augustus 2014. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

4. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaringen cassatieberoepen voor de afdeling bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet dus een belang hebben bij haar cassatieberoep. De Raad van State vernietigt als administratieve cassatierechter geen onwettige redeneringen, enkel onwettige beslissingen.

Met het bestreden arrest werd het beroep tot nietigverklaring van huidige verweerder tegen de aanvankelijk bestreden beslissingen, genomen door de huidige verzoekende partij, verworpen. De verzoekende partij kan geen belang laten gelden bij de cassatie van een arrest waarmee het tegen haar ingestelde beroep tot nietigverklaring werd verworpen, al is zij van oordeel dat zulks op andere motieven had moeten gebeuren.

Het cassatieberoep is derhalve niet-ontvankelijk.

V. Begroting van de rechtsplegingsvergoeding

5. Verweerder vraagt dat de verzoekende partij wordt verwezen in de kosten. Met een nota tot vereffening van de kosten van 14 september 2015

vraagt hij de rechtsplegingsvergoeding te begroten op 700 euro, in ondergeschikte orde op 140 euro.

6. Verweerder dient in de huidige procedure als de in het gelijk gestelde partij te worden beschouwd.

Wat betreft de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding, bepaalt artikel 30/1, § 2, eerste lid, van de gecoördineerdewetten op de Raad van State:

“§ 2. De afdeling bestuursrechtspraak kan, bij met bijzondere redenen omkledebeslissing, de vergoeding verlagen of verhogen, zonder echter de door de Koningvoorzienne maximale en minimale bedragen te overschrijden. In haar beoordelinghoudt ze rekening met:

1° de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om hetbedrag van de vergoeding te verlagen;

2° de complexiteit van de zaak;

3° de kennelijk onredelijke aard van de situatie.”

Deze bepaling somt de criteria op waarmee de Raad van Staterekening houdt om al dan niet af te wijken van het toe te kennen basisbedrag. De opsomming is limitatief zodat de Raad van State niet op andere grondenmag afwijken van het basisbedrag.

Verweerder is niet de in het ongelijk gestelde partij zodat zijn zwakke financiële draagkracht op zich geen reden vormt om het bedrag van de toe te kennen rechtsplegingsvergoeding te verlagen. Evenmin vormt het enkele feit dat hij kosteloze juridische bijstand geniet een kennelijk onredelijke situatie die het verantwoordt het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te verlagen. Inzake de juridische tweedelijsbijstand, die te dezen aan verweerder is toegekend, voorzien de artikelen 508/19 en 508/20 van het Gerechtelijk Wetboek immers dat de advocaat in zijn verslag aan het bureau de door hem geïnde rechtsplegingsvergoeding vermeldt en dat de Schatkist deze vergoeding ook kan terugvorderen indien ze pas na het opstellen van het voornoemde verslag wordt ontvangen. Derhalve wordt de rechtsplegingsvergoeding begroot op 700 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan verweerder.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,

kamervoorzitter,

Carlo Adams,

staatsraad,

Kaat Leus,

staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques